Dosarul nr. 5r-120/2025 (4-25123380-32-52-28082025)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

05 noiembrie 2025 mun. Hînceşti

Judecătoria Hînceşti, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte, judecător Maria Ganganu
Grefier Svetlana Ochişor
Cu participarea:
Contestatarului – Radu Sergiu
În lipsa:
Agentului constatator IP Leova – Constantinescu Ion

a examinat în şedinţă de judecată publică, contestaţia depusă de Radu Sergiu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 358173 din 20.08.2025 şi a deciziei agentului constatator din data de 20.08.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute în art. 47^2 alin.(1), lit. a) Cod contravenţional,

A C O N S T A T A T :

La data de 26 august 2025, în secţia evidenţă şi documentare procesuală a Judecătoriei Hînceşti, sediul Leova, a parvenit spre examinare conform competenţei contestaţia depusă de Radu Sergiu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 358173 din 20.08.2025 şi a deciziei de sancţionare din data de 20.08.2025, adoptată de către agentul constatator din cadrul IP Leova, Constantinescu Ion, cu privire la comiterea contravenţiei prevăzute în art. 47^2 alin.(1), lit.a) CC, cauza fiind repartizată la 28 august, judecătoarei din cadrul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central, Maria Ganganu.

În motivarea contestaţiei depuse, Radu Sergiu a invocat că, la 16 august 2025, în mun. Chişinău, agentul constatator ar fi stabilit precum că ultimul ar fi fost implicat în pretinderea şi acceptarea remunerării financiare ce nu i se cuvin în scopul participării la întruniri, inclusiv prin amplasarea corturilor pe teritoriul Gării Feroviare, acţiuni ce urmăresc încălcarea ordinii publice, a drepturilor altor persoane. Susţine contestatarul că vina nu o recunoaşte, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare, consideră că ultima a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicţie totală cu circumstanţele de fapt.

Menţionează contestatarul că tot procesul a derulat în regim de urgenţă maximă, iar agentul constatator: a examinat procesul, efectiv, în lipsa acesteia; nu a explicat drepturile şi obligaţiile; nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului; nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu a explicat esenţa faptei imputate şi nu a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt, a întocmit procesul-verbal cu grave

erori de conţinut, cât şi a ameninţat cu probleme şi mai mari şi dosare penale în caz de nesupunere.

Indică contestatarul că simpla indicare de către agentul constatator că ultima ar fi comis contravenţia incriminată, nu poate sta la baza sancţionării, iar de către agentul constatator nu a fost stabilit faptul dacă contravenientul a pretins sau acceptat bani. Nu există nici o probă, care să dovedească cum s-au pretins bani, de la cine s-a pretins bani, cum a acceptat bani, de la cine a primit bani, când, în ce circumstanţe, pentru ce scop.

Declară contestatarul pe propria răspundere că nu a pretins şi nu a acceptat nici un leu de la nimeni, nu a primit remunerare. A participat la o întrunire paşnică benevolă şi în strictă conformitate cu drepturile sale fundamentale la libera exprimare şi întrunire. Nu a încălcat ordinea publică şi nu a avut niciodată scopul de astfel de încălcare.

În concluzie a specificat contestatarul că: agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acţiunile; nu a existat nici o corupere cu scop de a participa la o întrunire ilegală sau pentru a comite încălcări. A fost doar o întrunire paşnică spontană în strictă corespundere cu prevederile Legii privind întrunirile; Nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate driturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare; Faptele descrise în procesul-verbal nu au nici o legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancţiunea contravenţională aplicată; Nu a fost demonstrată vinovăţia persoanei; Prin aplicarea sancţiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare şi întrunire. Astfel, solicită contestatara, admiterea contestaţiei şi anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie, cât şi a deciziei de sancţionare, cu încetarea procesului în legătură cu lipsa faptei contravenţionale.

În şedinţa de judecată contestatarul Radu Sergiu, a declarat instanţei că susţine contestaţia înaintată, în plansa ilustrativă, în poză, este el, însă nu este vinovat pe motiv că a stat doar 10 minute după care a plecat pentru că a văzut despre ce merge vorba. Or, susţine Radu Sergiu că la data respectivă, a decis să meargă în municipiul Chişinău cu soţia sa, dar şi cu vecinii săi Ciubotaru Igor şi soţia acestuia pentru a efectua careva cumpărături la piaţă. După, au văzut că mai multe persoane s-ar fi adunat la un protest, şi au decis să meargă şi ei într-acolo. Confirmă că în poza anexată la materialele cauzei este el, şi justifică prezenţa sa la acest protest ca fiind un interes personal, şi nu unul financiar.

Agentul constatator din cadrul IP Leova, Constantinescu Ion, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, la 02 octombrie 2025, prin intermediul poştei electronice a Judecătoriei Hînceşti, sediul Central, a depus o cerere de examinare în lipsă. Astfel instanţa a dispus petrecerea şedinţei în lipsa agentului constatator, în conformitate cu art. 455, alin.(2) Cod contravenţional.

Audiind participanţii la proces, studiind materialele cazului contravenţional, verificând procesul verbal de constatare a contravenţiei administrative sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, luând act de cele constatate şi analizând legislaţia relevantă, instanţa de judecată ajunge la următoarele concluzii:

Conform art. 448 alin.(1) Cod contravenţional „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei

agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447/1 alin.(8)".Alin.(3) „persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atât la examinarea cauzei, cât şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale". (4) Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza.

În speţă, este cert că la 20 august 2025, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie şi emis decizia de sancţionare în privinţa lui Sergiu Radu prin care a fost recunoscut vinovată de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^2 alin.(1), lit. a) CC, şi a aplicat faţă de aceasta sancţiunea contravenţională sub formă de amendă în mărime de 150 unităţi convenţionale, ceia ce constituie suma de 7 500 lei.

La data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare din 20 august 2025, Sergiu Radu a fost prezent, fapt confirmat prin semnătura ultimului la pct.14 al procesului-verbal.

În conformitate cu dispoziţia art. 448 alin.(4) CC la 21 august 2025 cet. Radu Sergiu a înregistrat la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza, contestaţia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei emise asupra cazului contravenţional.

Din dispoziţia celor expuse supra, instanţa constată că cet. Radu Sergiu a depus în interiorul termenului legal contestaţia împotriva deciziei de sancţionare.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanţa va reţine că, pentru a putea fi sancţionată o faptă contravenţională, se impun a fi îndeplinite doua tipuri de cerinţe: *intrinseci*, constând în încălcarea cu vinovăţie a unei norme de drept, faptă care va atrage după sine o sancţiune prevăzută de lege, dar si *extrinseci* constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoana abilitată în acest sens - agentul constatator.

În plus, agentului constatator îi incumba obligaţia de a respecta o formă expres prevăzute de lege, fapt ce are menirea de a proba dincolo de orice îndoială existenţa faptei, vinovăţia contravenientului şi legalitatea actului realizat în acest sens.

Instanţa apreciază că procesul-verbal cu privire la contravenţiei beneficiază de prezumţia de legalitate şi temeinicie, prezumţie care, deşi ne consacrată legislativ, este unanim acceptată, atât în doctrina de specialitate, cât şi în practica instanţelor judecătoreşti. O astfel de prezumţie nu încalcă dreptul contravenientului la un proces echitabil, nefiind de natură a încălca prezumţia de nevinovăţie.

După cum a constatat şi Curtea CEDO (Salabiakuc.Franţei, Hot. din 7 oct. 1988, s.A no 141A, p. 15, 28; Telfner c.Austriei, no 33501/96, 16, 20 mart. 2001; Anghel c. României, no 28183/03, 60, 4 oct. 2007), prezumţiile de fapt şi de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora şi în materie penală (cum este calificată şi materia contravenţională prin raportare la CEDO), pentru dovedirea vinovăţiei făptuitorului, dacă sunt îndeplinite două condiţii: respectarea unor limite rezonabile, ţinându-se cont de miza litigiului, şi respectarea dreptului la apărare.

În prezenta cauză, atât miza litigiului (aplicarea unei amenzi) cât şi asigurarea posibilităţii contravenientului de a-şi dovedi susţinerile, de a combate prezumţia de legalitate şi temeinicie, permit aplicarea acestei prezumţii.

Pornind de la considerentele menţionate, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie constituie actul de învinuire, adus de către agentul constatator contravenientului, iar faptele imputate acestuia trebuie să fie clare, în aşa măsură încât persoana acuzată să înţeleagă esenţa învinuirii aduse şi ulterior să îşi poată pregăti apărarea.

În acest sens, se reţine că procesul – verbal cu privire la contravenţie este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calităţii de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumţie de validitate şi temeinicie, prezumţie care este însă relativă şi care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii, iar potrivit prevederilor 442 alin. (1) CC, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Cercetând cazul sub rigorile legii materiale elucidate mai sus, instanţa reţine că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 358173 din 20 august 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Leova Ion Constantinescu, a constatat că la 16 august 2025, între orele 15:00 – 19:00, în mun. Chişinău, Radu Sergiu a acceptat şi a pretins personal, a mijloacelor financiare care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul participării la întruniri organizate, prin care se urmăreşte încălcarea ordinii publice sau periclitarea activităţii instituţiilor publice.

Respectiv, prin decizia agentului constatator adoptată la data de 20 august 2025, lui Radu Sergiu i s-a aplicat sancţiune pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzută de art. 47^2 alin. (1), lit. a) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 150 unităţi convenţionale, echivalentul a 7 500 lei.

Obiectul juridic special al contravenţiei prevăzută de art. 47^2, alin.(1), lit. a) CC, este constituit din relaţiile sociale care asigură desfăşurarea legală, paşnică şi ordonată a întrunirilor publice, precum şi integritatea ordinii publice şi buna funcţionare a instituţiilor publice. Prin incriminarea acestei fapte, legiuitorul urmăreşte protejarea climatului democratic al exercitării libertăţii de întrunire şi prevenirea influenţării corupte a participanţilor la asemenea evenimente.

Latura obiectivă se manifestă prin una dintre următoarele acţiuni alternative: pretinderea, acceptarea, sau primirea de mijloace financiare ori alte beneficii

patrimoniale, personal sau prin mijlocitor, pentru sine ori pentru altă persoană. Aceste acţiuni trebuie să fie comise în scopul participării la întruniri organizate, iar scopul final al faptei este încălcarea ordinii publice sau periclitarea activităţii instituţiilor publice.

Subiect al contravenţiei, este orice persoană fizică, care are împlinită vârsta de 18 ani, conform art. 16, alin. (1) CC.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenţie directă. Făptuitorul conştientizează caracterul necuvenit al mijloacelor financiare primite şi acţionează cu scopul expres de a participa la o întrunire organizată în aşa fel încât să contribuie la: încălcarea ordinii publice, sau periclitarea activităţii instituţiilor publice.

Instanţa de judecată apreciază, că vinovăţia făptuitorului în săvârşirea contravenţiei imputate a fost dovedită pe deplin prin materialul probator administrat, şi anume prin materialele cauzei contravenţionale care au fost cercetate în cadrul cercetării judecătoreşti

Instanţa reiterează că, în conformitate cu prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei, prevedere legală în coroborare cu prevederile art. 381 alin. (4) CC, potrivit căruia autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravenţional, procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de

procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 101 alin. (l)-(4) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Raportând prevederile legale sus enunţate, la materialele cauzei, instanţa stabileşte indubitabil că contravenientul a comis fapta pentru care a fost sancţionat, iar în susţinerea caracterului verosimil al contravenţiei, drept probe pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu Codul contravenţional, au fost reţinute elementele de fapt care reies din următoarele mijloace de probă: procesul-verbal cu privire la contravenţie din 20 august 2025 întocmit în privinţa lui Radu Sergiu în baza art. 47², alin.(1), lit. a) CC; raportul şefului-adjunct Secţie, Şef al SIC a SSP a IP Leova, comisar Mariana Şumca din 13 august 2025; planşă-ilustrativă imagine (f.d.24); proces-verbal de audiere a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, din 20 august 2025.

Astfel, instanţa consideră că vinovăţia contravenientului Radu Sergiu în comiterea contravenţiei incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente şi concludente prezentate şi cercetate în cadrul şedinţei de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul, nu a prezentat instanţei o poziţie contrară, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Fapta reţinută de către agentul constatator prin procesul-verbal verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 358173 din 20 august 2025 întocmit în privinţa Radu Sergiu în baza art. 47² alin.(1), lit.a) CC şi contestat, întruneşte elementele constitutive ale acestei contravenţii. Contestatarul nu a făcut dovada celor susţinute prin contestaţie, în sensul că procesul verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit fără respectarea prevederilor art. 443 CC, ceea ce duce la nulitatea acestuia, cât şi lipseşte fapta contravenţională.

Instanţa, examinând argumentele invocate de contestatar, apreciază că acestea nu pot fi considerate întemeiate. În urma examinării materialelor procesului contravenţional, cât şi în urma audierii contestatarului în şedinţa de judecată, instanţa, consideră că vinovăţia ultimului în comiterea contravenţiei, prevăzută de art. 47², alin.(1), lit. a), este dovedită pe deplin. Or, instanţa relevă, că nemijlocit în şedinţa de judecată, *contestatarul a recunoscut*, dacă nu total, cel puţin parţial, *faptul că ultimul ar fi fost prezent la acţiunea de protest organizată*, recunoscând faptul că a participat la acea întrunire, indicând că: ***”... a stat 10 minute şi a plecat după ce a văzut despre ce merge vorba.”***.

Această declaraţie nu înlătură elementele constitutive ale faptei, întrucât simpla prezenţă la întrunirea respectivă, este suficientă pentru a angaja răspunderea contravenţională, conform standardului probator prevăzut de lege. Mai mult, afirmaţia sa în privinţa prezenţei la întrunire reprezintă, în sine, o recunoaştere a faptului material imputat, ceea ce întăreşte concluzia vinovăţiei sale. Or, neglijarea recunoaşterii primirii cărora fonduri financiare în acest scop este evidentă, mai ales că şi exercitarea acţiunilor de contestare vine în manieră centralizată.

Instanţa reţine şi faptul că la dosar este anexată o planşă fotografică, ce surprinde imaginea contestatarului în cadrul mulţimii participante la întrunirea respectivă, probă care nu a fost contestată din punct de vedere al veridicităţii sau al modului în care a fost administrată, pertinenţa acesteia fiind recunoscută de contestatar în cadrul şedinţei judiciare, prin confirmarea existenţei persoanei sale în acea imagine. Contestatarul nu a oferit nicio probă certă, care să justifice ne-aflarea sa la respectiva adunare sau care să infirme constatările agentului constatator. Or, sarcina probei revine contestatarului în ceea ce priveşte împrejurările invocate în apărare.

Instanţa, examinând argumentele invocate de contestatar, apreciază că acestea nu pot fi considerate întemeiate. Susţinerea potrivit căreia nu ar fi fost dovedită existenţa faptei contravenţionale de către agentul constatator este lipsită de suport probator şi contrazisă chiar de declaraţiile proprii ale contestatarului. Astfel, din conţinutul contestaţiei înaintate, rezultă că aceasta recunoaşte participarea la o întrunire publică, menţionând că a făcut-o „benevol, în strictă conformitate cu drepturile fundamentale".

Instanţa reţine că aceste declaraţii, coroborate între ele, relevă fără echivoc faptul că persoana în cauză avea intenţia directă de a participa la o întrunire organizată şi nu la una spontană, aşa cum susţine în apărare.

În consecinţă, instanţa apreciază că elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 47² alin. (1) lit. a) Cod contravenţional sunt întrunite în totalitate: fapta a fost comisă cu intenţie directă, prin participarea la o întrunire organizată, urmărindu-se, implicit, afectarea ordinii publice ori periclitarea activităţii instituţiilor publice.

Prin urmare, argumentele contestatarului sunt neplauzibile, întrucât se bazează pe afirmaţii contradictorii şi nu pot răsturna constatările probatorii ale agentului constatator, care se bucură de prezumţia de legalitate şi veridicitate până la proba contrară, probă ce în cauză lipseşte.

Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională este supusă răspunderii contravenţionale. În speţă, instanţa constată că în cadrul cauzei contravenţionale a fost respectat principiul dreptăţii, contrar alegaţiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăţiei contravenientei şi a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăţia contravenientului în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47² alin. (1), lit. a) Cod contravenţional.

Afirmaţiile contestatarului precum că agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acţiunile sale, instanţa de judecată le respinge, or, studiind procesul verbal contestat instanţa reţine că acesta conţine descrierea faptei contravenţionale şi încadrarea sa juridică, agentul constatator a respectat prevederile art.443 CC, careva temeiuri care ar duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 20 august 2025, nu au fost stabilite.

Referitor, la argumentul invocat precum că nu i-au fost explicate drepturile şi nu i-a fost asigurat dreptul la apărare, aşa cum prevede art. art.378, 384 alin.(2) lit. e) CC, instanţa reţine, că procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit la data de 20 august 2025, în prezenţa contravenientului, care a primit copia procesului-verbal, fiindu-i explicate drepturile şi obligaţiile prevăzute de art.art.34,378,383, 384,387 şi 448 Cod contravenţional, sau textul drepturilor şi obligaţiilor sunt tipizate pe versoul procesului verbal c privire la contravenţie, recepţionat de contestatar, iar acesta şi-a exercitat dreptul efectiv de contestare a actului de dispoziţie în ziua imediat următoare,

fapt ce generează concluzia că în raport cu acesta a fost exercitate obligaţiile pozitive, şi i-au fost administrate spre informare drepturile sale esenţiale. Or, şi în contextul procesului verbal cu privire la contravenţie acesta a contrasemnat faptul că nu are nevoie de avocat, sau de un traducător, considerent din care rezultă că cel puţin negarea necesităţii unei astfel de asistenţă i-a fost propusă ultimului.

Tot, la pct. 19 din procesul contestat „ mi s-au adus iniţial la cunoştinţă drepturile şi obligaţiile prevăzute de art. art. 34, 378, 384, 387 şi 448 Cod contravenţional, specificate pe verso, „am luat cunoştinţă cu conţinutul procesului-verbal, cu mărimea amenzii prevăzute pentru contravenţia respectivă şi în cazul convenirii asupra acordului de colaborare, cu decizia agentului constatator şi am primit copia procesului-verbal, pentru ce semnez”, se atestă semnătura lui Radu Sergiu, iar în situaţia în care ultimul a primit copia procesului-verbal şi a confirmat acest fapt prin aplicarea semnăturii se prezumă că a luat cunoştinţă şi cu drepturile şi obligaţiile sale.

Deci, instanţa de judecată reţine că nu a fost încălcat vreun drept al persoanei în măsura în care să conducă la anularea actului procesual contestat.

În ceea ce priveşte legalitatea actului contestat, instanţa constată că în cauză nu este incident niciunul dintre motivele de nulitate prevăzut de normele codului contravenţional, procesul verbal cu privire la contravenţie conţinând menţiunile privitoare la numele, prenumele şi calitatea agentului constatator, numele şi prenumele contravenientului, descrierea faptei săvârşite, data comiterii acesteia, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţii, semnătura agentului constatator şi a contravenientului.

Astfel, argumentele contestatarului Radu Sergiu indicate în contestaţie, instanţa de judecată le apreciază ca fiind declarative, or procesul-verbal cu privire la contravenţie conţine toate elementele de formă obligatorii stabilite la art.443 Cod contravenţional, inclusiv şi norma materială contravenţională cu indicii calificativi ai elementelor constitutive ale contravenţiei. Expunerea acestor indici ai elementelor constitutive ale procesului verbal inclusiv şi în textul fabulei contravenţiei expuse, exclude poziţia contestatarei de nulitate a procesului verbal.

În atare circumstanţe, instanţa nu poate da o apreciere corespunzătoare motivelor invocate în contestaţie şi consideră că au fost scrise fără careva suport probant, urmând a fi apreciate declarative, fiind doar o metodă a făptuitorului de a se eschiva de la răspunderea contravenţională, de vreme ce probele apreciate fiecare în parte şi toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate lui Radu Sergiu.

Drept concluzie, instanţa de judecată stabileşte că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenţie şi aplicarea sancţiunii contravenţionale prin care s-a dispus recunoaşterea lui Radu Sergiu vinovat în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 47^2 alin. (1), lit. a) Cod contravenţional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravenţional şi a determinat caracterul veridic al contravenţiei incriminate, fiind acordată atenţie cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravenţional şi anume principiul legalităţii şi egalităţii în faţa legii, principiul dreptăţii şi caracterul personal al răspunderii contravenţionale, precum şi principiul individualizării răspunderii contravenţionale şi sancţiunii contravenţionale, astfel ca obiecţiile făcute de către Radu Sergiu în contestaţia sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravenţională şi care să nu poată influenţa actele nominalizate supra,

or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenţie şi hotărârea de sancţionare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

În cauza dedusă judecăţii contravenientul nu a făcut dovada existenţei unei alte situaţii de fapt decât cea reţinută în procesul verbal de contravenţie, deşi sarcina probei îi incumbă.

Statuând cele expuse, este cert că prin acţiunile agentului constatator, au fost respectate integral prevederile art.443 CC, iar cele expuse de făptuitor nu şi-au găsit veridicitate în urma examinării atât a cauzei contravenţionale cât şi cele expuse de acesta în contestaţiei.

În atare circumstanţe, instanţa a concluzionat asupra netemeiniciei contestaţiei, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă acuzaţia, permiţând părţilor să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulţumească de a relua motivele jurisdicţiei de primă instanţă (Hotărârea CtEDO Garcia Ruis versus Spania).

Din considerentele enunţate, instanţa de judecată a ajuns la concluzia de a respinge contestaţia depusă de către Radu Sergiu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 358173 din 20 august 2025 şi a deciziei agentului constatator din data de 20 august 2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute în art. 47^2 alin. (1), lit. a) Cod contravenţional, ca fiind neîntemeiată, cu menţinerea actului contestat şi a deciziei de aplicare a sancţiunii integral, fără careva modificări, or ultimul în scopul probării circumstanţelor invocate nu a demonstrat, or întreprins careva măsuri de a proba argumentele sale *pro sau contra* materialelor elucidate în cadrul examinării contestaţiei depuse de ultimul.

În temeiul celor elucidate şi conducându-se de prevederile art. art. 443, 460, 461, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge contestaţia depusă de Radu Sergiu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 358173 din 20.08.2025 şi a deciziei agentului constatator din data de 20.08.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute în art. 47^2 alin.(1), lit. a) Cod contravenţional – ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 358173 din 20.08.2025 şi decizia agentului constatator din data de 20.08.2025 de aplicare a sancţiunii cu amendă în mărime de 150 u.c., echivalentul sumei de 7 500 lei, prin care Radu Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute în art. 47^2 alin. (1), lit. a) Cod contravenţional, se menţin integral fără modificări.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnat/ Maria Ganganu
Copia corespunde originalului
Judecător Maria Ganganu